

DEMA I TOTS
ELS DIES AL

CAPITOL

KARLOFF
EL INIMITABLE
EN
LA MOMIA

IADQUIREIX NOVA VIDAI ¿COM?
IVEGI'L PELS SEUS PROPIS ULLSI

GRAN FILM UNIVERSAL

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

D'Aeri... port i de
senyor se n'ha
de venir de mena

Any III - Núm. 92

Barcelona, 21 de març de 1933

Preu: 20 cèntims

El feixisme s'ha manifestat a Madrid

Madrid, 15. — A la sortida dels funerals de l'ex-dictador Primo de Rivera, diverses dames de la bona societat han llançat munts crits de «Mori la República» i de «Vivan los políticos honrados». Aquesta al·lusió delicada, s'ha pogut comprovar que anava per l'Emiliano Iglesias. La manifestació ha estat diligentment dissolta pels guardies d'assalt, els quals, des dels debats de Casas Viejas, actuen amb un primarisme elegant i del millor to. Les dames s'han deixat manejar a pleret i han ofert als guardies les parts més flonges de llurs cossos.

Més tard, han sortit a la Puerta del Sol, a l'encontre dels guardies d'assalt, uns grups de joves tot fiors. Es deien feixistes, però aviat s'ha vist que llur intenció secreta era la de deixar-se baquetejar pels tantes vegades alludits guardies. El capità de la colla, conegut per «Pepe Blancas», agressor del diputat català senyor Gassol, s'ha llençat als braços d'un fortuït individu de l'esmentat cos, però aquest que no estava per romances ha correspost amb una lissada èpica, que ha tingut la virtut de posar en dispersió a l'incipient feix madrileny.

Presoners de la República

Madrid, 20. — El senyor Menéndez continua a la presó. Aquests darrers dies l'han visitat el Govern en pès, el President de la República, la majoria i les minories de la Cambra, la Junta del Col·legi d'Advocats, els membres del Tribunal Suprem i el Nunci de S. S.

Ha estat molt comentada l'absència dels senyors Paquet Madrid i Utrillo jr. Sembla que la consciència els fa rau rau.

Notes de Societat

Dissabte a la nit, el senyor Jesús Ulled va faltar a la dona.

***

En Manuel Brunet s'ha declarat nudista.

***

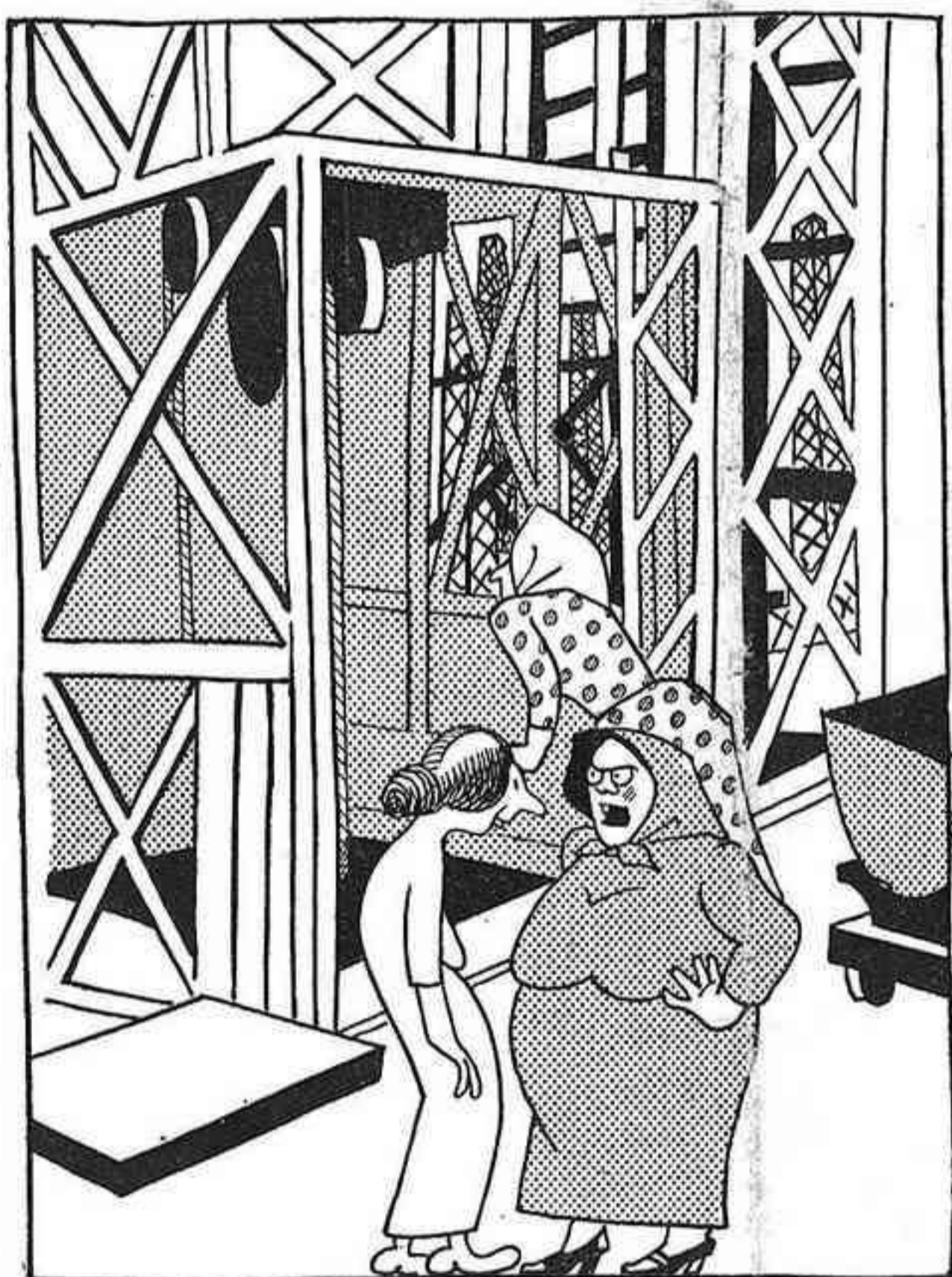
El senyor Bausili porta les corbates que sobren al senyor Bulart i Rialp.

***

I ara que parlem del senyor Bulart i Rialp: encara no ha estat possible formar el front únic de les dretes.

***

El senyor Vilalta és l'alcalde accidental més fotogròfic del món.

VAGUES A LES MINES
— Per qué no surt el teu marit?
— Per culpa d'aquestes potasses!

El paorós conflicte de les mines segueix cada dia més resolt

LA PRIMERA NOVA

Sallent, 14. — Els obrers de les mines de potassa s'han declarat en vaga de braços caiguts. En tocar el èpico de los dotze s'han negat a pujar del fons de la mina. El símptoma és alarmant. Hem procurat esbrinar els antecedents del conflicte, però tot es veia molt negre; envieu espelmes. Seguiré telefonant. — C.

L'ESTAT DEL CONFLICTE

Sallent, 15. — Ha arribat el conegut reporter Paco Madrid, especialista en els conflictes de l'Alt Llobregat. La vaga tendeix a empitjorar. Estem a la vora del pou esperant notícies dels vaguistes. Hem sabut que entre ells hi han dos radicals, que són els qui han aconsellat a llurs companys aquesta forma d'obstrucció. Amb l'ascensor de les deu, els vaguistes han donat senyals de vida. Demanen capses de galetes i literatura anarquista, per a poder anar resistint. Les autoritats esquerranes han disposat que fossin satisfets immediatament els desigs dels vaguistes. En el veïnat ha causat excellent efecte aquesta mesura paternal. — C.

NOVES DELS VAGUISTES

Sallent, 15. — Avui s'ha rebut un telegrama del director de Cinema Pabst, redactat en els termes següents: «Posaré querrela criminal plagui meu film «Tragèdia Mina.» En Paco Madrid s'ha ofert per a arranjat la qüestió, doncs té una amistat íntima amb el famós cinéasta. S'han creuat inimmobrables apostes en la població, a base del temps que els vaguistes resistiran dintre de la mina. Hi ha qui assegura que sortiran per a assistir a la missa del diumenge. L'aprovisionament continua efectuant-se sense novetat. Els vaguistes han demanat que en cas de trobar-se encara al pou el dia de Sant Josep, hom no oblidés de fer-los arribar una plata de crema. També s'han queixat de la marca del vi que els és servit: demanen «Llano Ginetes», en lloc de «Castell del Bosc». També han demanat novel·les pornogràfiques, desig que no ha estat satisfet tenint en compte els estralls que aquesta mena de llibres podien produir en el fons de la mina. Són molt elo-

giats les autoritats pel tacte amb què menen la vaga. — C.

DESCENS A LA MINA

Sallent, 16. — Arriben de tota la comarca grans caravanes d'autòmnibus. Alguns esperits comercials han organitzat visites al fons de la mina. Els ascensors descendeixen cada dues hores, carregats de gent. En retornar, els visitants asseguren que l'espectacle val la pena. Els vaguistes estan reunits en sessió permanent i discuteixen, un a un, els fonaments de la societat futura. El to de les discussions és elevadíssim, malgrat la profunditat — 300 metres —, en la qual tenen lloc. Han instal·lat una taula petidora i ara han demanat dues dames caritatives per tal que li fassin guàrdia. La temperatura és agradabilíssima i abunden els queviures. Les begudes estan perpètuament en fresc i la carn i el peix es conserven admirablement sense necessitat de nevera. En fi: tots els que puguen de baix coincideixen en afirmar que és una mina. — C.

MILLORA LA SITUACIO

Sallent, 17. — Ha estat necessari doblar el personal de l'administració de Correus, doncs de tots els mons arriben telegrams d'adhesió als vaguistes. Avui han arribats els paquets de «Solis» consignats al fons de la mina. Males llengües asseguren que els vaguistes han començat a edificar-hi torretes i que la seva única preocupació és la dificultat amb què topen per a sintonitzar la «Radio-Barcelona». Diuen que no poden passar-se sense en Torsky. Però, el cert és que, en els ascensors turistes de pujada, comencen a arribar alguns polissons vaguistes. Consultat un tècnic de la F. A. I., ha dit que aquesta era una senyal de desbandada. Hom creu que el conflicte toca a la seva fi.

tancat cuita corrents a casa seva i estan escrivint les seves memòries, l'edició de les quals es disputen les més importants cases editorials de Madrid. S'han reunit les forces vives de la comarca i han pres importants acords que, ara per ara, es mantenen en secret. Sembla, però, que l'experiència d'enguany hauria servit de molt i que organitzada amb més temps i amb la deguda propaganda, la vaga al fons de mina constituiria un espectacle molt apropiat per aquests dies i que rivalitzaria, amb èxit, amb la Passió d'Olesa. De moment, s'ha fundat el Sindicat de Turisme de Sallent. En el Patronat d'Honor hi figuren el rector, cinc murcians i l'advocat Pere Comes, diputat per aquest districte romanent. — C.

EL CONFLICTE HA QUEDAT RESOLT

Sallent, 17. — Atrets per la bondats del temps, ara l'un, ara l'altre, han anat pujant tots els vaguistes que es trobaven en el fons de la mina. Surten a flor de terra en perfecte estat i no ens ha estat possible trobar-ne cap d'averiat. Quatre d'ells que saben escriure, s'han

Càstigs del cel Barcelona no tindrà Aeriport, però tindrà Ajuntament

Quan el doctor Eckener rebé la notícia que la ciutat de Barcelona desistia de construir l'aeriport, es trobava jugant al mus, en una taverna de Friedrichshafen. L'illustre aeronauta renegà convenientment i abandonà la partida, amb gran contentament dels altres jugadors, tres nazis, que es repartiren els dos marcs que havien quedat damunt la taula. Eckener es disposà a sortir immediatament cap a Barcelona.

— Boleu ke us prepari ung ha-vió, herr doctor? — li preguntà un mecànic alemany, que encara no havia tingut temps d'aprendre's del tot l'idioma.

— No. Com que tinc pressa, marxaré amb el tren — respongué Eckener.

I tal dit, tal fet. Vint-i-quatre hores després, el comandant del «Graf Zeppelin», arribava a la nostra estació de França, saludat per tots els empleats que el confonien amb el cap d'estació, degut a la gorra, car l'home féu el viatge de gorra. A l'andana de l'estació, l'esperava en Quimet Ventalló, el president de la Comissió de l'Aeriport, el qual plorava com una Maria Magdalena.

— Ja ho veu, senyor Eckener, ja ho veu! — sospirava el pobre Quimet.

— Infel·liç! — respongué Eckener. — Qui et feia enredar amb radicals? — Però el senyor Giralt va empenyar la paraula...

abandona al cap de la minoria regionalista del Municipi.

— Senyor Eckener: li ben prometo que no en tinc la culpa — balbucejà el pobre senyor Pellicena —. Precisament ara que ja començava a no marejar-me en l'aire...

— Vostre és sòmies — li respongué despreciantment l'Eckener. — Li juro que la culpa de tot la té en Bausili!

L'alemany preguntà:

— Qui és aquest Bausili?

— Un noi de casa bona molt instruit. Fins i tot sap multiplicar!

— Que me lo traigan! — vociferà l'Eckener.

Tremolant de por, sis guardies urbans anaren a la captura del Bausili. El trobaren a la Rambla, lliurat a grans especulacions econòmiques. Consultava les llistes de la rifa, penjades a la porta d'una «loteria». Portat a presència de l'Eckener, aquest l'interrogà severament:

— Es pot saber per què us oposeu a l'amarratge del Zeppelin?

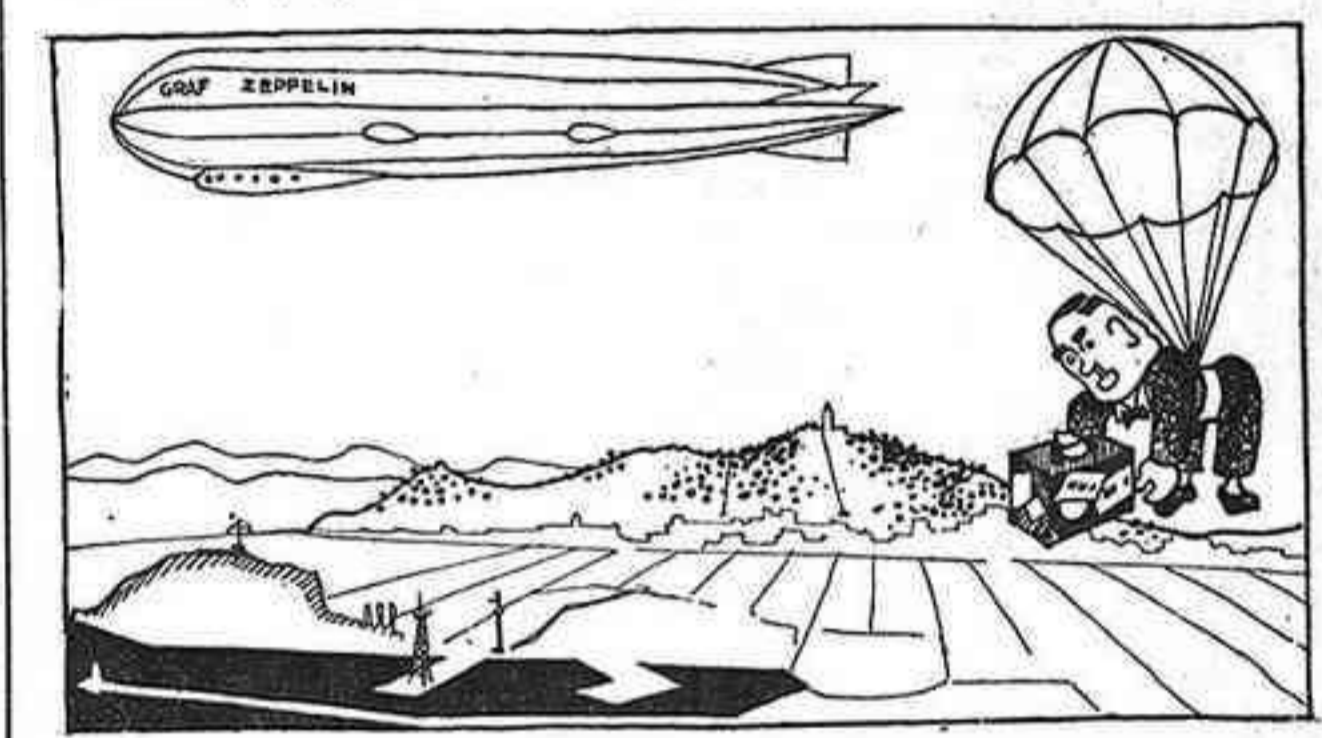
— Doncs, perquè és l'única cosa bona que anava a fer l'Esquerra a l'Ajuntament. El nostre partit no pot tolerar que li passin la mà per la casa en afers d'aquesta altura. L'aeriport el farem nosaltres segons projectes de l'Estelric i sota la inspiració del senyor Cambó.

— Però aquest Pellicena estava d'acord...

— En Pellicena no és ningú. Obrava sense consentiment dels companys de minoria i sense haver consultat el senyor Cambó.

— És que em porteu un perjudici enorme!

— Això és afer vostre. A nosaltres només ens preocupen els interessos de la ciutat i els del senyor Cambó.

algú el va veure engantant l'estel·lald del terrat de la Fundació Bernat Metge. Misteris de les finances!

Al doctor Eckener el cap li rodava. En Pellicena, carregat de bons desigs, proposava solució, darrera solució.

— I si aprofitéssim el monument a Colom, com a pal? I si féiem baixar el Zeppelin al camp del Barça? I si els viatgers descendissin sobre la ciutat amb paracaigudes?

En Ventalló, irritat, l'amenaçà amb llegir-li sis editorials dels seus publicats a l'«Opinió». En Pellicena s'esverà, puix l'endemà passat era el dia que li tocava fer de director a La Veu, i la lectura li hauria privat d'ésser-hi a l'hora. L'Eckener demanà per veure l'alcalde, però el doctor Aiguader havia sortit cap a Madrid.

— La crisi, sap? — féu en Ventalló.

— Té raó que és metge!

— No; hi va com a diputat.

— Així hi ha govern per dies — comentà l'Eckener —. Pensava que l'havien cridat a consulta com a metge...

En veure que no podia enraonar amb l'alcalde, el comandant alemany demanà per veure els regidors radicals.

— Sant cristià! ¿Sap vostè el que demana?

— No tingui por. M'he deixat el diner a l'altra roba.

— De totes maneres, val més que passi al locutori.

Al cap de cinc minuts, eren presents en Giralt i en Santamaria. A en Giralt el trobaren descollant unes bombetes del Saló de Sessions, i en Santamaria que s'estava polint l'estàtua d'en Jaume I.

— Vostès sempre tan treballadors.

— Ja veurà: la vida és curta i la gana és llarga, com diu don Antonio Montaner. No deixis per a demà allò que puguis endur-te'n avui, com escriví Emiliانو Iglesias.

— Estas son las máximas que inspiran nuestra actuación — afegí en Santamaria —. Es nuestro refranero laico y murciano.

— Bé: ¿però vostès quins inconvenients oposen a la construcció de l'aeriport?

— Parlant, la gent s'entén — digué en Giralt entremig de dues cabassinades —. Afarta'm i diga'm moro.

I es posà a roncar. En Santamaria

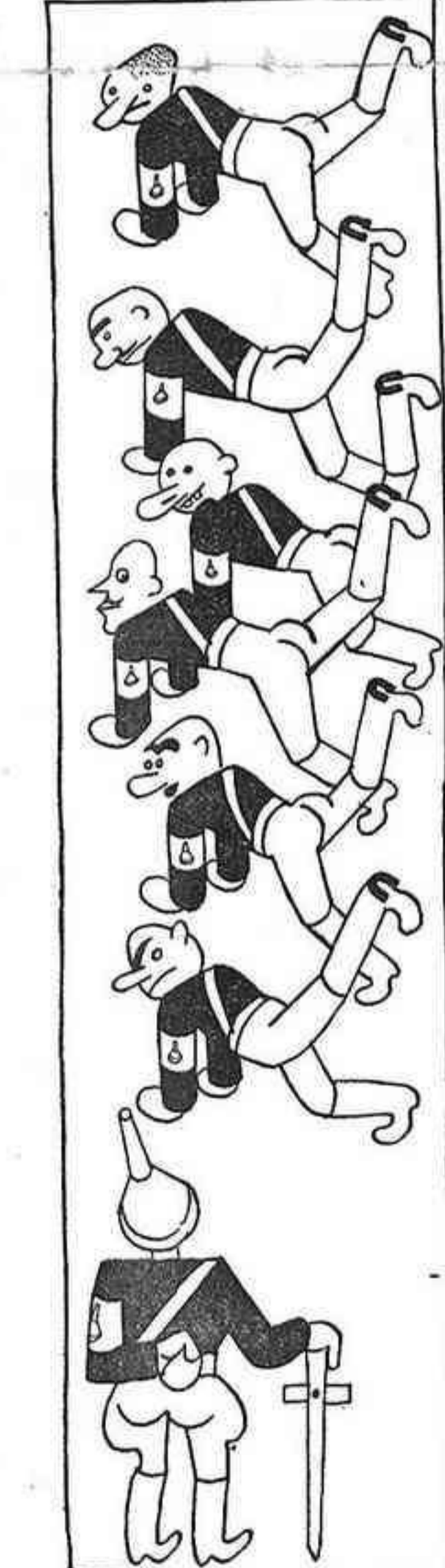

— El senyor Giralt ho empenya tot. Però mentre dorm, els seus companys li roben la papereta.

Braç sobre braç, l'Eckener i en Ventalló s'adreçaren a la plaça de la República per a veure si era possible arranjat la qüestió. En passar per la Via Laietana, se'ls ajuntà l'arquitecte Puig Giralt, al qual li havien sortit uns altres tres cabells blancs. Quan la «colla del llanto» arribà a l'Ajuntament, en Pellicena es vestí d'agutzil per a veure de passar desapercbut, però Eckener el reconegué per l'aire confusible de filipí que mai no

— Ja ens hem acabat l'Anguera.
— Doncs, per postres, que ens portin Ameilles.

PRODUCTES NACIONALS
L'original salutació dels feixistes espanyols.

El noi de casa bona han presentat llurs protestes al Director General de Seguretat, queixosos de la diferència de tracte que han observat amb respecte a la dissolució de manifestacions femenines.

Les falles de Sant Josep

Divendres, La Publicitat publicava un editorial titolat La falla de les oposicions.

És l'única falla que aquesta setmana no ha estat cremada a València.

ria agafà la conversa per compte propi:

Nosotros entendemos que un aeropuerto es un asunto sagradamente económico. Tantos millones de acà por allà, creemos que es preciso canalizar las energias difusas y dispareas a un solo y unico objetivo: el peculio particular.

Eckener estava K. O. De bona fe preguntà a en Ventalló:

Vostè l'ha entès? Si l'he entès? Massa! Tradueixi-m'ho, si li plau. Doncs, miri: que no sólo de pan vive el hombre, com diuen ells.

Ah! En Giralte es despertava, mentrestant. Després d'eixugar-se els ulls, estengué la llum oberta.

Aum no llueve-li objectà en Santamaria. La parella radical s'acomia. Distretament, en Santamaria s'endua l'abric de pells del doctor Eckener. Un agutzil el deturà.

Se trata de un error-s'excusà el detingut.

Em creia que era un abric-afegí en Giralte.

Eckener estava literalment aclaparat. A grans gambades anava despatx amunt i despatx avall.

Això és un Ajuntament? Així ho diuen-gosà a dir en Ventalló.

Com quedo ara, jo? Com quedem tots?

Però de sobte, el doctor Eckener donà un bot. Amb veu irritada, digué:

Ah, no, jo no hi passo. Estic disposat a demanar una indemnització a la ciutat de Barcelona, per danys i perjudicis.

I posant-se a la màquina d'escriure, redactà amb quatre salts una demanda amb tots els eis i uts. Una vegada feta, tornà a sollicitar la presència d'en Santamaria, davant el qual esgrimí el document com a argument decisiu.

El tinent d'alcalde radical es llegí dues o tres vegades la demanda. Finalment, digué:

Muy bien. Estoy dispuesto a hacérsela cobrar en el acto, siempre que uno no pierda aquello que se dice el tiempo...

El pobre Eckener no pogué resistir més. Cagué desmai en un cadiró. En Ventalló i tots els ordenances acudiren al seu auxili. En Santamaria abandonà el despatx i-el que són les coses!-es tornà a equivocar: va anar-se'n amb l'abric de pells!

LA BORSA LA VIDA

CONTITZACIONS

Nazis teutons	30.000.000
Tunasis país	0,05
Aeroport	00
Trust Lliga-Radicals	tant a tants
Estanquers i atracadors	a la par
Azaña and C.	210
Opinió pública (radical)	1
Càmaras Propietat marramaus	72 hores
Mines de Potassa	72 hores

El paper Aeroport ha fet una davallada inesperada en una empresa de fins tan enlairats. Val a dir que el plom del Trust Lliga-Radicals és culpa d'ensorrar tot el que es presentí.

Els valors de la propietat passen per moments dolents. Els pobres (?) que tenen cases es lamenten d'una manera entendidora. En Lerrooux en tenia unes de velles que l'hi han caigut al damunt i mig l'han aixalat.

La Càmaras de la Propietat de Barcelona es gasta els pocs estalvis que l'hi queden amb anuncis a tota pàgina en els diaris per demostrar que van tant i tant malament. En Pich al davant de les seves hosts és el que sinerontza els marramaus de la col·lectivitat. Si hagués fet cas a en Lerrooux quan li deia que «la propietat es un robó» ara no es veuria en aquests tràngols.

OPTICA PUELLES-SELLES

EL MÉS MODERN ASSORTIMENT DE TOTA MENA DE GAFES PER A ESPORT

GRADUACIÓ DE LA VISTA GRATUÏTA

FABRICACIÓ PROPRIA DE CRISTALLS LA CASA QUE VEN MÉS BARAT

FONTANELLA 4

● Tocant a la Telefónica ●

Sucursal: **SANT ANDREU, 157**

UN ALTRE EXIT D'EL BE

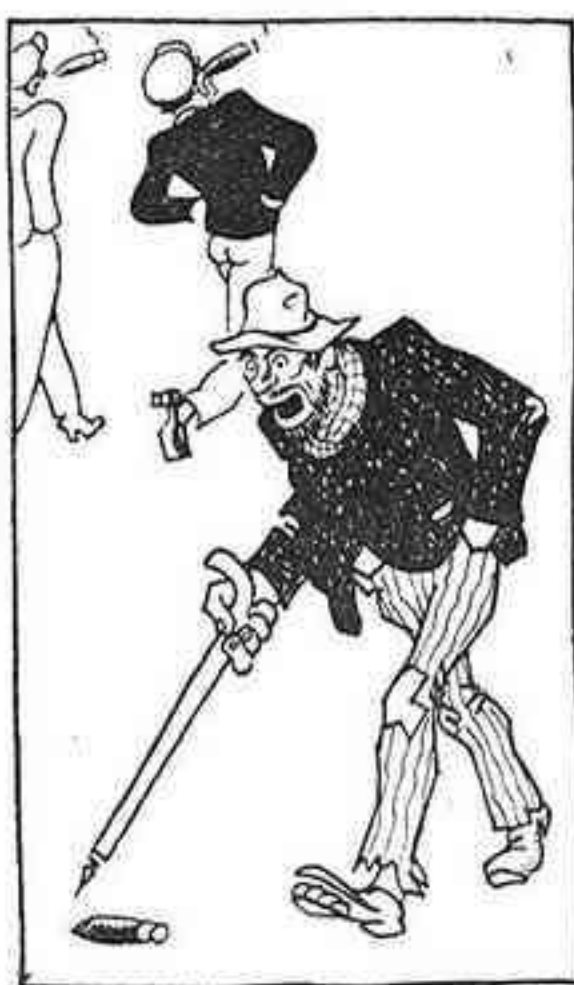
Ja ens estranyava que El Be Negre estigués unes setmanes sense un nou èxit, però aquest no s'ha fet esperar. La setmana passada explicàvem l'afar dels metges supernumeraris, que s'arrossegava una pila de temps per les oficines de l'Ajuntament, pel Col·legi, pel Sindicat, etc., etc.

Divulgar-lo El Be Negre i aprovar l'Ajuntament uns dictàmens resolent-ho, o quasi, ha estat tot u. No és per demanar, però ja podrien les societats mèdiques donar als nostres redactors, si més no, passi de defunció amb dues butaques numerades.

RESIGNACIÓ

Quan varen portar l'ex-director de Seguretat Sr. Menéndez a la presó, l'acompanyaven els senyors Paquet Madrid i Utrillo Junior. Una desgràcia mai no ve sola, ja se sap. Per això, en arribar a la porta, el senyor Menéndez, amb resignació, va exclamar bo i mirant-se'ls:

A pesar de todo, ¡Viva la República!

LES BURILLES DELS LLADRES D'ESTANCOS

Mal no hevia trobat unes puntes tan senceres com ara.

AH! EM PENSAVA QUE ANAVES A PESCAR!

A la sessió de divendres passat, entre els diversos incidents divertits cap no ho fou tant com el discurs del senyor Santblanca.

En un dels seus paràgrafs el radical expulsat va dir que el senyor Escotet era el President de Comissió més honrat que havia conegut, perquè n'havia vist una pila que havien sortit de la Presidència amb 20.000 duros a la butxaca.

Sentir això i produir-se el gran escàndol tot fou u. I es comprén. Però els ànims es calmaran quan l'orador precisió que ell es referia a abans de la República.

Tothom, en sentir-ho feia: Ah!

I abans de la República es repartien el govern de la ciutat radicals i regionalistes!

ELS AMICS I LES OCA-SIONS

Un redactor de La Rambla ens prega que fem constar que el senyor Sunyol i Garriga porta diintre d'un tub de vidre la pedra més important de les que li foren extretes recentment del fetge.

El tal tub (perdonin!) ha estat exhibit pel seu afortunat propietari en ple hall del Palace de Madrid.

Trobariem més indicat que se'n fes un anell.

HOMES DEL DIA

El senyor Bausili, el jove i ja financer prohom de la Lliga, que amb una brillantor tan personal s'ha oposat a la construcció de l'Aeroport, donava, fa pocs dies, aquest profund argument:

Al cap i a la fi, que en treurem que el Zeppelin s'aturà a Barcelona? Els viatgers, el més que faran, serà baixar a l'Aeroport i menjar un sandwich...

En ésser coneguda aquesta frase, el senyor Bausili ha estat copiosament felicitat pels seus enemics.

NO TOSSIU

PRENEU

PASTILLES KLAM

TRES RALS CAPSA

LA PRIMERA US CONVENCREA

En Graú-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

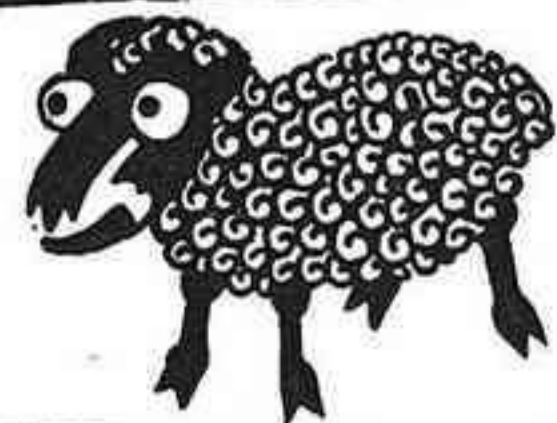
Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

En Grau-Sala ha pintat un nu de l'Esclausans.

En Rosell i Vila s'entreté domèsticant un micro per a fer-lo de regidor.

Ha estat vist en Fontbernat ensenyant de cantar a en Josep Pla.

El Be a les losaules

LES ESTRENES

Quan un home té la còrpora de l'Heinrick George i la desgràcia de no ésser germà del senyor Lloyd del mateix nom, és molt fàcil que la gent de l'hampa vulgui aprofitar-se'n, i, és quasi segur que se'n aprofitarà.

Però quan, amb tot i la crisi mundial l'home és tan talos que s'entesti a ésser honorat, aleshores no es pot pas dir el que li pot passar. Sort que els productors de films sempre estan a l'aguait i a la millor i donen un contracte. Però com que el contracte també el tenen els que fan de lladres, la cosa queda tants a tants. Així, la moral de «l'hampa» film tret del llibre-tabarra «Berlin, Alexanderplatz» d'Alfred Döblin, que fan al Capítol, és que si tens tipus de lladre i contractaran per fer pel·lícules i si no vols ésser lladre també, si et deixes tallar un braç. És de suposar, però, que el braç tallat t'el guardaran al guardarrobes i quan s'acabarà el film t'el tornaran, si no has perdut el número. Ara, que si has estat el protagonista et quedaràs molt trist. I si has estat espectador, potser encara més.

COLISEUM
TELEFONO 18486

Avui estrena de
Un film d'art i bon humor amb cinc estrelles

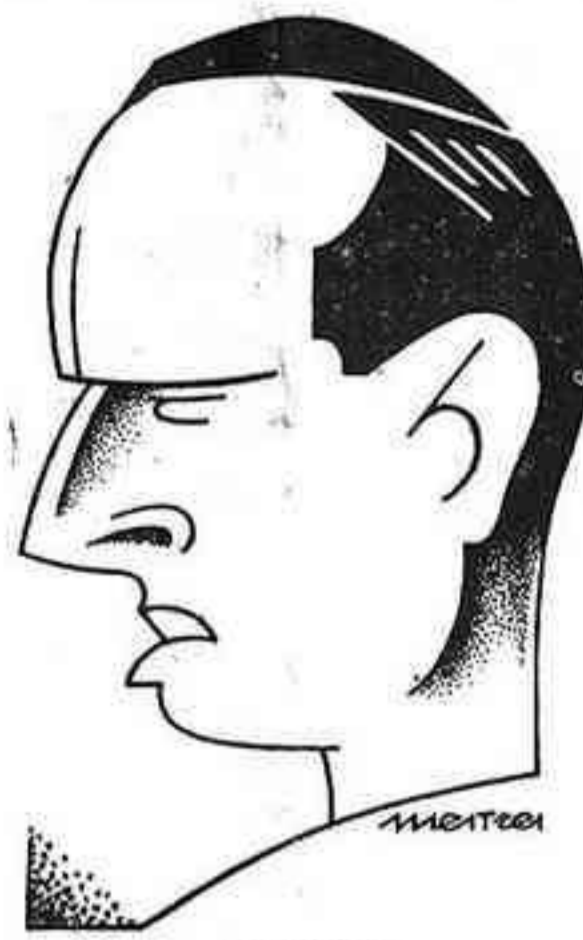
'ESTA ES LA NOCHE.

Lily Damita
Charles Ruggles
Roland Young
Carl Grant
Thelma Todd

Es un film Paramount

Una de les coses que no hauria de fer mai un aviador, és enamorar-se d'una taquillera del Metro. Però si té aquesta desgràcia, una de les millors coses que pot fer és fer-ne un film com han fet al Fantasio amb «El azul del cielo», que és una pel·lícula plena de gràcia, ben pensada i gens enfangada. Només amb aquesta condició es pot tolerar que un aviador s'enamori d'una taquillera del Metro.

Les senyores que vagin a veure «Emma» a l'Urquinaona es faran un tip de plorar, no precisament pel film, que també té escenes que fan plorar, sinó perquè veuran que de ser-ventes com «Emma» d'aquelles que estan trenta anys a la mateixa casa, ja no en corren més que al cinema. Sembla que Marie Dressler, que fa de protagonista, ha rebut ja centenars de cases de les més bones de

René Clair

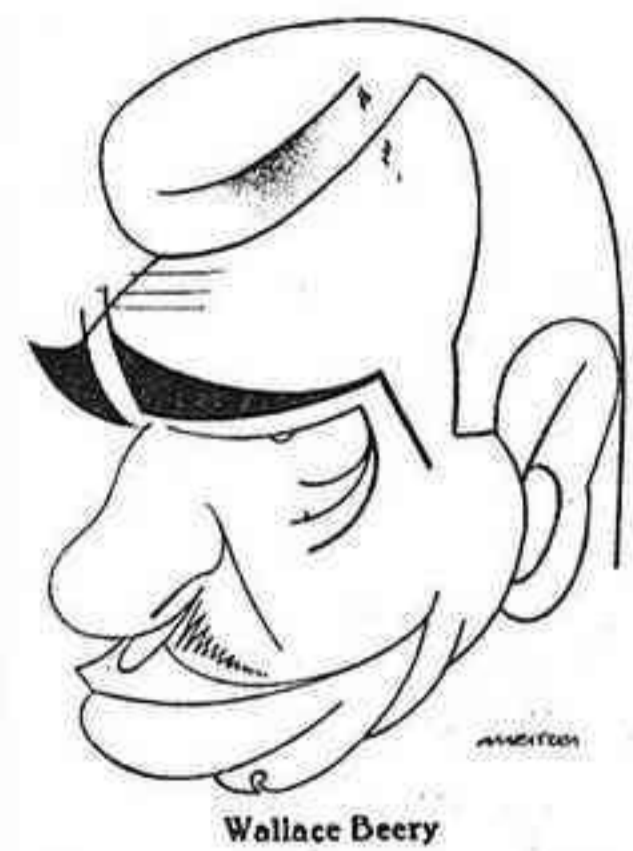
Barcelona oferint-li quinze duros al mes, un vestit a l'any i una anada al cinema cada setmana.

Marie Dressler, per ara, no es decideix a menys que la crisi bancària s'agregui als Estats Units.

Diu que a Madrid «14 de Julio», el magnífic film de René Clair no va agradar. La casa productora hauria hagut de tenir en compte que no es pot invadir impunement el feude de Muñoz Seca. Ací ja és altra cosa; es va estrenar dilluns passat i avui estrena «Primavera en Otoño» de Martínez Sierra.

Trobem estrany que «Primavera en Otoño» s'estreni en primavera i no a la tardor. Déu ésser degut a la crisi.

El flamant Comitè del Cinema de la Generalitat sembla que es comença d'aficionar al teatre. Més val així.

Wallace Deery

Qui Díaz Plaga, anys empeny

El jove i ja aprofitat professor de Guillem Díaz Plaga causa actualment els estralls que el seu segon cognom tot just insinua, damunt les vetustes i amples pàgines de La Veu de Catalunya. És que, segurament, ja en tenen notícia els nostres lectors, a La Veu han decidit de fer unes grans reformes i les han començades llogant algun que altre intel·lectual disponible, retractant-se així de l'actitud que els feia acomiadar, sense cap consideració, en Farran i Mayoral, allegant que «els intellectuals no els interessaven».

La versàtil Veu compta, doncs, amb un home capaç d'escriure sobre tots els llibres només que llegint-ne la coberta, i sobre tots els espectacles, només que amb un cop d'ull als cartells (cosa que ara, en el que es refereix a cinema, té molt de mèrit), amb un estil noble, professional i gacetolitari (de prop de Madrid).

El jove i ja aprofitat erudit —que pensa prolongar la seva joventut més enllà dels límits honestos— es dedica principalment al cinema perquè, essent una cosa que té pocs anys de vida, no cal estudiar tant com dedicant-se a l'art, a la història o a la literatura, que essent tan velles com la humanitat, exigeixen massa treball.

De moment, ja té mig ensibornat en Gassol amb un Institut del Cinema destinat a una frenètica activitat en el ram de gasetilles i de canonges líquides.

De moment, també a La Veu són versàtils—entaxona cada dia un article sobre cinema damunt aquelles pàgines que ja hem quedat que són amples, però que els amos del diari han quedat que s'han de reduir a la meitat—una altra reforma.

Davant d'aquesta fecunditat, no tan astoradora com les ànimes esclames: «¿I ja ho podrà resistir aquest xicot, això de fer cada dia un article sobre cinema?»

—Oh—respongué algú, amb més sentit de les realitats encara que els de la Lliga i els editorials de La Veu—el que s'ha de preguntar és si ho podran resistir els lectors.

HOM SAP...

Dijous aquelles persones que es pensen que al cinema, a més a més, s'hi poden veure pel·lícules, tindran una ocasió per defensar aquest estrafolari punt de vista si van al Fantasio a veure «Soy un fugitivo», aquell film del qual es parla. A més, tenim notícia que podran veure el tercer film de dibuixos en colors, que no és el tercer més que per ordre de presentació.

PUBLICI CINEMA

Passeig de Gràcia, 57
Teléfono núm. 19687

SESSIÓ CONTINUA
de 3 a 8 1/2 i de 10 a 12

Localitat única,
seient i pesseta

Demà, nou i important programa

Notícies, Reportatges i Documentals "FOX"

Abans de fer «l'hampa» —al Capítol no s'estan de res varen fer durant dos dies (des d'unes dies) un film que es titulava «Rocamboles» però que no en tenia res. Com que el senyor Ponson du Terrail és mort, sembla, ja uns mesos, els que varen fer el film, pensant que el nom no fa la cosa varen posar-li el nom seise posar-hi la cosa. Però ho varen fer amb tanta gràcia i amb uns dobles tan fins que si la Cinéma hagués tingut una mica més de sentit de l'humor, el film hauria durat fins al final de la temporada de tant que el públic hi reia.

Albert Rappermann
Truque de Molo

En el programa mateix del «Rocamboles» hi havia «La Agència O. K.» que és —o era— un vodevil que en Santpere ja el volaria per ell, el vodevil i la senyora que hi surt, que precisament no surt en camisa, sinó tot el contrari. El públic aplaudeix. Però l'empresa li va fer seguir la mateixa sort del fals «Rocamboles».

A aquesta pobra noia que es diu Clara Bow amb el pretext de fer-li tenir grans èxits sempre me la fan quedar d'allò més malament. Uns cops re-

sulta que té el cap de pardals, d'altres que no hi ha manera d'entendre-la. Però en «Sangre Roja» la Fox ha batut tots els rècords i els parroquians del Catalunya es poden fer un tip de Clara i de Bow. Només ha de pensar el lector que comencen per explicar-nos la història de l'avi, que ja era un Clara Bow com una casa i després de pares a fills ens van ensenyant totes les estranyes de la família fins arribar a la Clara Bow que és la més estranya de totes. I encara sort que no és filla del seu pare, o sigui que no és néta del seu avi, sinó que és filla d'un pell roja més mansoi que un anyell, que si no...

catalunya

AVUI ESTRENA

Richard Barthelmess

Su gran sacrificio

Douglas Fairbanks, Jr.

Baja forma

Warner Bros-First National

Una vegada era un rei, ai, un príncep (que no era més que un actor de cinema en realitat) que es va enamorar d'una actriu (que tampoc no era més que una actriu de cinema). Però hi havia un altre príncep (que tampoc no era més que un actor de cinema) que se'n va enamorar també, i aleshores entre tots aquests actors de cinema i uns quants més varen decidir fer una pel·lícula, i com que ella (l'actriu, no la pel·lícula) cantava com els àngels i era bonica a proporció tot va a parar bé i al Coliseum, en projectar «Ella o ninguna» varen tenir allò que els crítics en solen dir de tant en tant un èxit.

MOLT BEE!

Teatre Romea i
d'«El Be Negro»

«La més bonica del barri», s'inet amb un Màntua, dos entreactes i tres aixecades de... teló.

PRIMER ACTE

(L'escena representa l'entrada d'una escala. Hi ha un ascensor que no puja i un telèfon que no parla. Són les vuit del matí i entren el repartidor de diaris, el noi de la llet, el torner, el carboner, el carter i altres felicitacions de Nadal.)

Sra. Vila.—Una vegada més, un poc-vergonya m'ha fet un fill.
Sr. Gimbernat.—Es queixa per poca cosa. Jo voldria que l'autor li hagués fet un paper com el meu.

Sra. Guart.—No faci el «pave-ro». El personatge més desgraciat sóc jo. No sap la feina que dona l'haver de fer de portera xafardera.

Sr. Amorós.—Veuen? Jo no dic amb prou feines quatre paraules i en canvi surto amb barret de copa.

Sr. Giménez Sales.—Més val que no enraonis, o si no et prendran pel fill de la portera.

Sra. Vila.—Sóc la més bonica del barri i em diuen la portera dels ulls negres.

Sr. Davi (que ha arribat d'Amèrica).—Abans d'anar-me'n eres la veïna del terrat. Si que has anat a menús...

Sra. Vila.—Coses d'en Màntua!
Sr. Gimbernat.—Si no m'ajudeu a fer l'animal, plego. Ja estic tip d'ensopegar i rodolar escales avall. M'han repartit un paper molt profund.

Sr. Davi.—Miri, Gimbernat: aquí no gosem. Anem-nos-en a un ball de disfresses i amb la cara tapada no ens vindrà d'un pam. (Se'n hi van tots.)

II ACTE (II QUADRE)

(Una avantlloja del Liceu. Avoriment, com si el ball anés de «serio».)

Sr. Galceran.—¿Que no ha vingut la senyora Guart?

Sra. Vila.—Ha sabut que el ball de l'Artistic era a la Bohèmia, i allí s'ha dirigit.

Sr. Davi.—Així, així, si no hi ha ball, ¿per què caram ens ha fet venir al Liceu, l'autor?

Sr. Amorós.—Segurament per veure si l'animàvem una mica.

Sra. Vila.—Si representen Wagner, me n'entorno.

TEATRE POLIORAMA

Rbla. Estada, 9 - Teléfono 10773

Avui DEBUT de la companyia còmica MORA-ESPANTA LEON-BARROSO
Nit o les deu i quart: Estrena de la comèdia en 3 actes de José Fernández del Villar

Don Pedro EL CRUEL

(LOS HIJOS MANDAN)

L'obra còmica de la temporada
Dues hores de riure

Sra. Gay.—Penso que fan la «Francisquita».

Sr. Davi.—Recordeu-vos que fem comèdia. (A la Sra. Vila.) Em sembla que tu i jo ens entendrem.

Sra. Vila.—Que en fa d'hores que ho veig venir!

El públic (a cor).—Nosaltres també.

Sra. Vila.—Així, tenim la meitat de la feina feta.

II ACTE (II QUADRE)
(Interior de la porteria. El senyor Amorós surt amb piama. La Plateria del Romea queda mig buida.)

Els espectadors que se'n van.—I ara! ni que fóssim a l'Espanyol!

Sr. Amorós.—No s'esverin. Portem calçotets i samarreta a sota.

Sra. Vila.—Després de fer tanta broma, m'he de posar seriosa?

Sr. Davi.—Em sembla que ens entendrem.

Sr. Gimbernat.—Com els etvejo! No sabem què és fer el pallaso tres hores seguides!

Sra. Alonso (entra precipitada).—Baixo de de l'hort, i vinc a tornar la tranquil·litat a la senyora Vila. No em casaré amb el malvat que li ha fet un fill.

Sr. Vila.—Tant se me'n dona!

Sra. Alonso (decepcionada).—¿Per a això he fet tants quilòmetres?

Sr. Gimbernat.—¿Però que no ho veu, que aquí tots fem broma?

Sr. Davi (a la senyora Vila).—I si ens caséssim?

Sra. Vila.—Ets un «ansioso». Ens toca fer-ho en el tercer acte.

Sr. Davi.—¿Però encara no hi som?

Sr. Gimbernat.—L'autor és un «verdugu».

ACTE III

(La mateixa entrada del primer acte. Tornen a sortir el carter, el torner, el carboner i el noi de la llet.)

Sr. Gimbernat.—Continuo fent broma.

Sra. Guart.—I jo enraonant pels colzes.

Sr. Vila.—Vostès rai, que no s'han de casar!

Sr. Davi.—Pitjor jo, que hauré de carregar amb un fill que no és meu.

Sra. Vila.—¿Però no m'havies dit que ens havíem d'entendre?

Sr. Davi.—L'autor ho ha dit. A mi no em fa cap gràcia carregar amb els neulers.

Sra. Vila.—No siguis tonto. El fill no existeix.

Sr. Davi.—¿No havia assegurat

la senyora Alonso que l'havia vist?

Sra. Vila.—No en facis cas. Com que és casada de poc, només pensa en criatures.

Sr. Davi.—Així, em caso.

Sr. Gimbernat.—Esteu entesos? Gràcies a Déu que me'n podré anar a casa!

Sra. Guart.—I jo podré callar una estona.

(COMENÇA A CAURE EL TELÓ. Surten senyor alt i carregat d'espatlles.)

Sra. Vila. (Presenta el nou vingut al públic).—Es l'autor.

Una veu del públic.—Que el pengin!

Sr. Davi.—I ara!

La veu d'abans.—Perdoni'm. Em creia que feien la Passió.

(CAU DEL TOT EL TELÓ)

Sembla que diumenge, festiu de Sant Josep, al Teatre Romea registraren l'entrada més bona de l'any.

A la tarda feien la «Passió» i a la nit, «La més bonica del barri».

Després diran del teatre català!

Ens faltava una «Miss», i ja la tenim. És Miss Teatre 1933.

La festa es va celebrar al No-vetats, on actua una companyia de sarsuela que fa tots els possibles per a no haver de fer-ne de sarsuela. Ara amb el jazz d'en Roland Dorsay, ara la «Miss Teatre», la qüestió és anar tirant.

Home, senyor Calvo, una idea, ¿per què no proven de fer la Passió?

Agraïdíssims perquè la Societat d'Autors comença de pagar-los el que els deu, els autors catalans donen avui un banquet al senyor Eudard Marquina.

Sembla, també—encara que no es digui en la convocatòria—que el senyor Marquina és un gran poeta.

Oh! aquests literats...

El mestre Penella ha escrit una revista que portarà el títol, originalíssim, de «Jazz-Band».

El senyor Bernat i Duran ha començat les recerques per a descobrir d'on rediable el pot haver tret.

Acabada la temporada del Liceu, les mecanògrafes de la Generalitat, els diputats del Parlament català i els funcionaris municipals s'han reunit i han acordat que si l'any vinent hom els torna a obligar a anar a sentir òpera, voldran cobrar aquesta feina com a hores extraordinàries.

Trobem que tenen tota la raó.

TEATRE CATALA ROMEA

Companyia VILA-DAVI

Totes les tardes
La Passió i Morí de Nostre Senyor Jesucrist

Totes les nits
La més bonica del barri

No us hi penseu més i aneu a riure! — És l'obra de més broma d'en MANTUA

Fantasio

Dijous al vespre en sessió
MIRADOR
estrena de

per PAUL MUNI

Un film sonor de cara a la vida

El Be no hi faltará

WARNER BROS
FIRS NATIONAL

HOM DIU...

Psst!! Misteri!!

Si ens prometem que ha de quedar entre nosaltres, els donarem una gran notícia. Però, sobretot, no ho xerrin.

Aquí va: el senyor Carné-Ribalta està fent en català, la filmació de «Terra Paixana», el famós drama del plorat Angel Guimerà.

Sembla que un cop s'hagi acabat el film, el pobre Don Angel tindrà ocasió d'ésser més plorat encara.

Principal Palace

Avui i cada dia
GRAN EXIT
SUPERFILM presenta

LOS AMORES DE DONCASTO

EXCLUSIVA SUPER-FILM

XAFARDERIES TEATRALS

Fa dues setmanes que Rafael Campalans no ha publicat cap llibre fet d'arreples d'articles, discursos i conferències. Totes les Internacionals es neguitegen d'aquesta anormalitat.

En Paquet Madrid-Saragosa-Alacant prepara un reportatge sobre «Mi amigo el dictador de Prusia», però l'Utrillo jr., seguint menjant-se-li l'herba sota els peus, li ha perdut l'original. Mentre ara no el publicuqui fent-se'l passar per seu. És clar que de lunes a martes...

Es prepara una edició de luxe d'alguns ecos triants del Mariano Aguilar. Els exemplars seran numerats d'una manera molt original; el número serà brodat amb un pèl del bigotí del susdit Mariano.

En Marramans Aguilar està escrivint un llibre que es dirà «Memories de un esclavo».

Gruies Sala Mercè

PALAU D'EN BANYETA
MONUMENTAL CALVARI

HOLLYWOOD BAR - DANCING

CARRER NOU DE LA RAMBLA, 105
TELEFON NUMERO 17033

Totes les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)

Colossal èxit de la DEMON'S JAZZ

ORQUESTRA COMPLETA
Grans atraccions en la pista

Orelles esgarrriades

Misteris

La Publicitat d'avui fa vuit dies publicava la següent enigmàtica notícia:

Ahir, a les nou del matí, un individu entrà en una fusteria situada al carrer de la Baixada de Sobradell, propietat de Pau Ramonach, el qual pistola en mà obligà el fill de l'amo passar a l'interior. Seguidament penetrà a la botiga un altre individu i amb el primer lligaren el xicot en una cadira; després fugiren precipitadament per haver sentit passos. L'amo de l'establiment, que arribà tot seguit, es trobà sorprès en veure el seu fill lligat, i el deslligà immediatament.

Sembla que es tracta d'una maniobra de les dretes.

Poca caritat

En la informació que anunciava l'enterrament de Lluís Shelly, El Matí del dia 15 deia:

L'Associació d'Amics d'El Matí, de la qual era membre el senyor Lluís Shelly, es compulsa a convidar tots els associats a l'enterrament.

No trobem gaire cristià que els Amics d'El Matí es compulguin, o es compulguin a convidar ningú a un enterrament. Encara que es tracta d'un correligionari.

Il·lusions

En L'Opinió de diumenge, C. A. Jordana escriu:

Es amb una certa basarda que confesso: «Encara no m'han atracat».

No tingueu basarda, amic Jordana. Els atracadors no tenen ganes de perdre el temps.

Clàssics castellans

La Humanitat de l'altre dia ens feia saber que el Govern d'Abissínia s'ha proposat d'acabar amb l'esclavatge, que encara existeix en aquell país.

A tal fi, els descendents de la Reina de Saba menen una intensa campanya amb tota classe de mitjans. La Humanitat, a més, ens fa saber que:

La Secció d'Esclaus del Govern d'Abissínia es promet molts bons resultats de la propaganda que està fent per a la supressió de l'esclavatge per mitjà del cèlebre i tan difès llibre «La cabanya del tío Tom».

En llegir aquesta notícia, diu que Menéndez y Pidal, assabentat per ella que el cèlebre i tan difès llibre «La cabanya del tío Tom» és escrit en castellà, s'ha dedicat a reunir tots els materials necessaris per fer-ne una edició a la col·lecció dels «Clàssics castellans» de «La Lectura».

Genis de l'idioma

Dimecres passat, L'Opinió dedicava un article als terratrèmols de Califòrnia. D'aquest desastre, l'articulista de L'Opinió en diu un sisisme.

Una desgràcia mai no ve sola.

Els lleons de Reus

El Diari de Reus publicava en la seva edició del 8 de març:

Ahir es sacrificaren a l'Escorxador 21 moltons, amb pes total de 308 quilos; anyells, 2, amb 22'6; vedelles, 5, amb 596'200; bou, 2, amb 318; lleons, 22, amb 76; porcs, 8, amb 492.

¿Qui se'ls devia menjar, aquests 22 lleons? Segurament ningú. Ganes de fer la llesea als de Tarragona, i prou.

Malalt llustríssim

República, de Lleida, publica en el seu número de 11 de març la següent nota:

Es troben molt millorats en llurs enfermetats el nostre Diputat a les Corts de la República en Ricard Palacià, i el pare del del Parlament de Catalunya en Jaume Magre. Desitgem acabin de guarir-se completament.

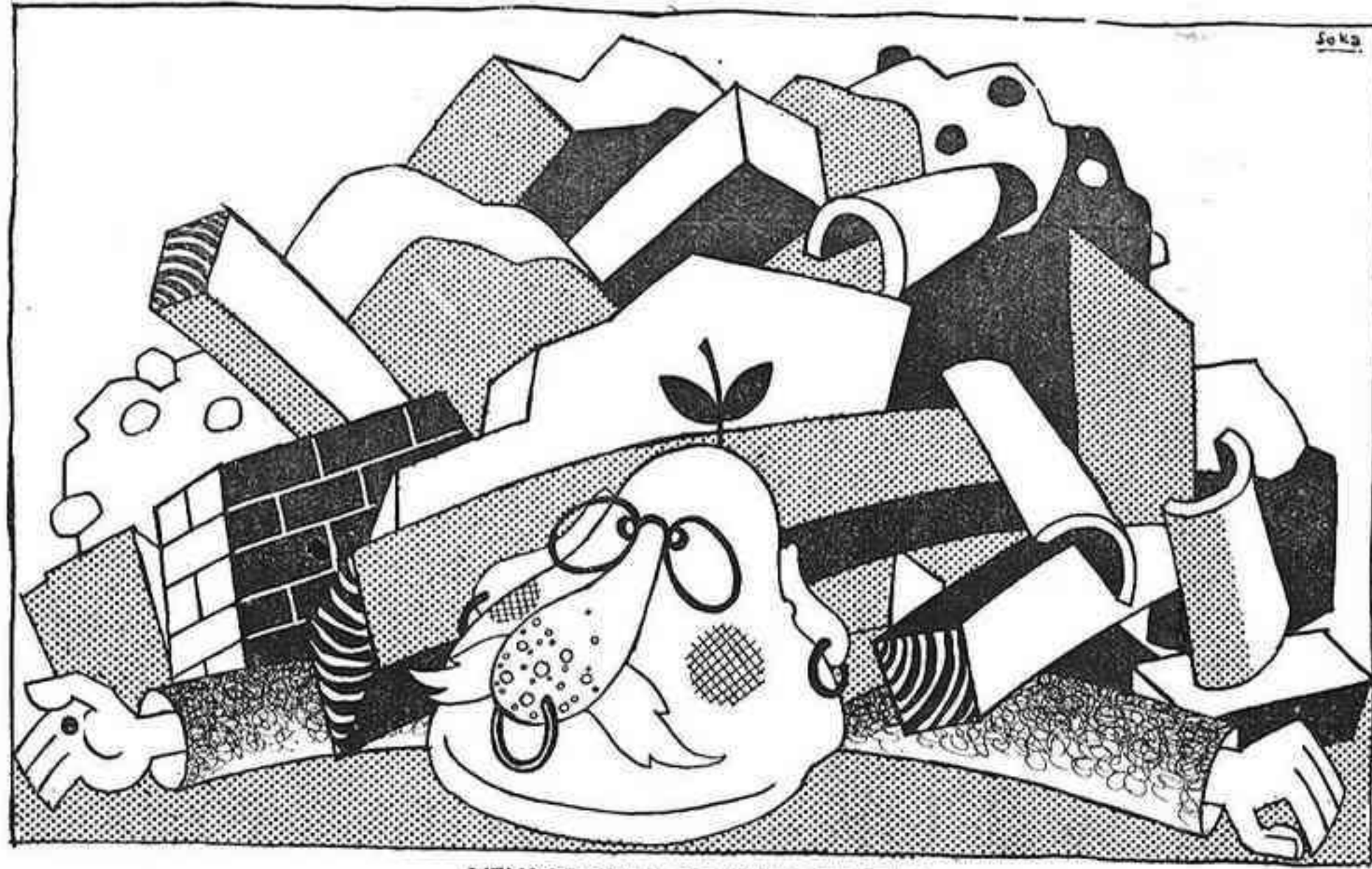
Tractant-se del pare del Parlament català, tots els bons desigs són pocs. Encara que es digui Magre...

Mercat d'ocasions

Compra - Venda - Canvi de Mobles i tota classe d'objectes TOT D'OCASIO Corts, 414 - Telèfon 30422

DARRERA HORA

«La prostitució al alcameo de todos» és un estudi que està preparant per a la seva publicació d'ací a molt poc temps la notable publicista Laura Brunet en col·laboració amb el flamant home d'esquerra, el seu amic i admirador, Agustí Piracós.

L'ENSORRADA DE CASAS VIEJAS

El problema de l'ordre públic aviat seran dos problemes

Amb l'ànima plena d'optimisme i el cor curull d'esperança per la represa dels negocis que representa el moviment d'aquests dies en la indústria de l'atrancament, decidim anar a veure el Cap Superior de Policia, senyor Jesús Pérez Sala, perquè, com el seu antecessor el senyor Ibáñez el mes de novembre passat, ens fes unes curtes declaracions sobre la situació financera.

Trobarem el cap de la policia amb el seu entre les mans i ella voltant-lo, enmig, tot plegat, d'un respectuós silenci.

Per a cridar-los l'atenció, encenguem un caliqueny, que, com esperàvem, ens provocà l'accés de tos necessari, però la nostra sorpresa fou immensa en veure que tots els presents, excepte el senyor Pérez, ens saludaven amb un doble gest hitleria. ¿Hauríem descobert una conspiració feixista? Aviat sortirem de dubtes.

—Tranquilícense ustedes y bajen las manos—els digué el seu cap—. No se trata, afortunadamente, más que de un periodista.

i dirigint-se a nosaltres, explicà:

—Estos días hay que ir prevenidos. A lo mejor se encuentra uno con un atracador.

—Així, hi ha ordres severes?

—Severísimas, sí, señor, usted lo ha dicho. ¿Quién se lo ha dicho?

—Es deia pel Café de la Rambla.

—Pues puede usted desmentirlo. Las órdenes son severas, pero dentro de la suavidad más estricta. Hay que evitar, cueste lo que cueste y caga quien caga, otro Casas Viejas.

—Bufa! ¿Així, tenen ordre de detenir el partit radical?

—Me permitirá que me encierre en la más absoluta reserva, porque...

El soroll de la porta en tancar-se la reserva ens impedié sentir el final de la frase.

Al cap d'un moment va obrir un finestrot i ens invità a continuar.

—Nosotros—ens contestà quan haguérem continuat—somos esclavos de los reglamentos, de la disciplina y del deber, y como que nuestro deber es detener a los ladrones, hacemos todo lo posible para detenerlos, pero sin faltar a la disciplina y a los reglamentos.

—Claro que sí. Las estadísticas nos dicen que un policía, trabajando ocho horas, no puede dar un rendimiento de más de 7'53 atracadores al día. Pero como que con la perspectiva del traspaso de los servicios a la Generalidad el cuerpo ha disminuido en un...

—En un nemés?

—Esto no lo tengo bien calculado, porque es del tiempo de mi antecesor, y además, como que una proporción considerable de confidentes se han establecido por cuenta propia, resulta que nosotros nos encontramos con una sobreproducción que el mercado se ve impotente para consumir. Los mismos atracadores se quejan de

la competencia ruinosa que les hacen personas poco escrupulosas que dicen haber recibido autorización y armamento en otro tiempo.

—¿Però, per què no es fa el traspàs dels serveis d'ordre públic a la Generalitat?

—¿Quiere usted callar, borrango! No complique más las cosas y tranquilícense. Todo es cosa de cuatro impacientes.

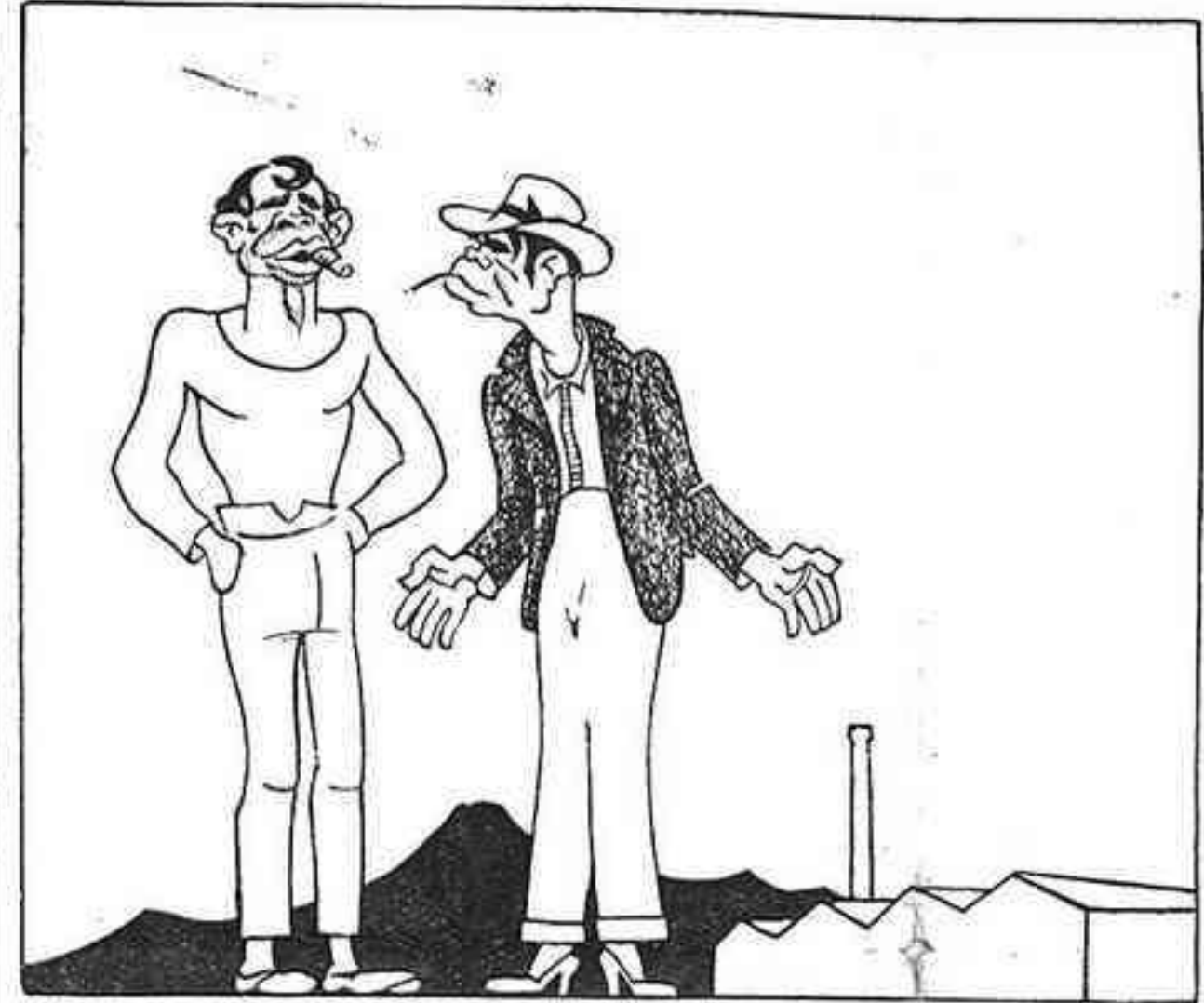
—...?

de la Generalitat el manteniment dels que mantinguin l'Ordre Públic.

Art. 3. Els que pertorbin l'Ordre Públic seran detinguts pels encarregats de mantenir l'Ordre Públic i tancats a la presó.

Art. 4. Anirà a càrrec de la Generalitat el manteniment dels que pertorbin l'Ordre Públic i hagin estat tancats a la presó.

Art. 5. El manteniment dels que pertorbin l'Ordre Públic no

—No l'avorreixes d'estar tant temps sense fer res?

—Sí, ja seria hora de fer una altre vaga general.

—¿Qué quiere decir «...»? —...?!

—Ah, sí; ¿recuerda usted aquel caso de la calle de Pelayo a mediodía, hace unos meses? Pues fue la inauguración de los trabajos; yo todavía no estaba aquí. Después...

—Sí, sí; no m'ho digui; després s'ha fet treball intensiu.

—Hombre... ¿por qué no va a ver al Consejero de Gobernación de la Generalitat? El puede que tenga sus planes...

Diu el Sr. Selves

Trobarem el Conseller de Governació donant consells sobre la governació al senyor Macià.

—Treballant en el seu departament, eh?

—Psé, què s'ha de fer?

—¿No tindrien pas—li diguérem quan el president de la Generalitat s'hagué retirat prudentment—un pla sobre el traspàs de l'ordre públic?

—Només en volem un?

—Psé... amb un en tindriem prou.

—Bé... vaja... Butxaqueja una estona, ara a un infern, ara a un altre.

—Té; ara no en tinc cap. Aquest dimoni de Closes me'l deu haver pispat. Aneu-lo a veure; no us farà res.

Reglament de l'ordre públic

Art. 1. Anirà a càrrec de la Generalitat el manteniment de l'Ordre Públic.

Art. 2. Anirà també a càrrec

hagin estat portats a la presó, correrà a càrrec dels ciutadans que es deixin robar o atacar i no posin els lladres o atracadors a mans dels mantenidors de l'Ordre Públic perquè aquests els portin a la presó per a ésser mantinguts per la Generalitat.

Art. 6. Els recursos de la Generalitat per a mantenir els que vagin contra el manteniment de l'Ordre Públic, així com per les altres atencions, sortiran dels ciutadans de Catalunya.

Art. 7. Per al manteniment de l'Ordre Públic la Generalitat tindrà: a) molta feina, b) nombroses dificultats; c) una herència d'amic; d) el cos de Policia; e) el cos de Mossos d'Esquadra; f) el cos d'escamots; g) els boy-scouts; h) el cos de llancers de la recollida de gossos; i) l'antic cos d'arregladores de processons. Comparà, a més, amb el cos d'entrenadors format per: a) antics confidentes diplomats, autoritzats i equipats; b) lladres, c) pistolers, d) terroristes, e) extremistes de la dreta, f) extremistes de l'esquerra.

Art. 8. Si amb aquests recursos no s'aconsegueix el manteniment de l'Ordre Públic, la generalitat podrà demanar la dimissió del senyor Anguera de Sojo.

Art. 9. Si l'anterior mesura no dona resultat, la Generalitat podrà fer seva la petició de L'Opinió perquè dimiteixi el senyor Ametlla.

Art. 10. La Generalitat està autoritzada per a renunciar a l'Ordre Públic i tornar el servei, amb tots els annexes, a l'antiga policia, que reglamentarà l'ordre públic de manera equitativa, respectant els interessos dels diversos estaments.

Aquest reglament entrarà en vigor al cap de tres dies del darrer atrancament.

—Nosaltres—ens digué el senyor Closes un cop ens l'hagué llegit—ja volíem fer-lo diferent; però sempre ens sortia igual. I és que no es pot lluitar contra els fets.

EL BE...RNAT METGE

Josep M.ª Junoy s'encarregarà de la direcció i compaginació del «Bloc Bonavias» per a 1934.

Promet revestir tots els caràcters de veritable monument literari, el llibre de «music-halls» que posaran a la venda el «Dia del Llibre» els nostres bons amics i guirebé col·laboradors d'aquest setmanari, Joan Tomás i Sebastià Gasch.

El títol, per bé que no definitiu, sembla que serà el següent: «Un Frediani per a cada lector».

Josep Carner, el cada dia més allunyat poeta, ens anuncia la publicació d'un nou aplec de poesies: «Aire del cel».

Apareixerà apadrinat per les edicions «La Mirada», de Sabadell, i el paper, a fi d'evitar conflictes internacionals, serà mig del Japó i mig de la Xina.

Han començat els preparatius per a la commemoració de la festa d'«El Ventall del Poeta» que anualment organitza el conegut ombrellista i sensible botiguer del carrer Fivaller (el rodolí no vol pas ésser cap insinuació) senyor Ramon Vilaró. El ventall que ha poetitzat el nostre admirat amic J. V. K. R. T. U. G. A. T. C. P. A. C. A. D. L. A. N. i Foix resa així:

Ventall, si no em fas ventaves al carall... Ventall, que perfumes de canfona al mirall... (Ventall, au, tira avall!...)

En Carrion també ha tramès el seu ventall per a la cada dia més anomenada i ja tradicional exposició. El reproduïrem malgrat caure de ple dins la tècnica «carriolomiana», avui dia tan decadent a casa nostra:

Jo en tenia un ventall de fil i de plata amb ulls de metall, d'un to xacolata. L'aimada el besava amb tot son amor i jo l'esguardava; trip-trap fent-me el cor...

El senyor Imprudenci Bertrana es proposa posar a la venda un llibre de cançons amb dibuixos d'en Benigani.

Les botes i tota la machine d'estricta irrealitat anirà a càrrec del desconegut crític musical Rafael Moragas.

Josep Pla, finalment ha desistit de la seva manifesta passió pel gros llibre i molt aviat debutarà en una nova especialitat literària, en la qual sembla haver manifestat uns profundíssims i sòlids coneixements: la crítica culinària.

El primer volum «Palafregell peix fregit» portarà un próleg del cuiner del «Suís».

Gonzal de Reparaz (pare) i Gonzal de Reparaz (fill) sense reparar en sacrificis han sortit amb transmissió cap a Múrcia on es proposen portar a terme un documentat estudi demogràfic.

Carles Sentís i Tracona s'ha brindat, amb la més amable de les espontaneïtats, a feli-hi el paper de vicereine per aquells cada dia menys murcians patisos.

Josep M.ª de Segarra té en preparació per a la pròxima—no tan pròxima!—diada del llibre, una novel·la en quatre volums que es titularà «Vida pública».

Domènec de Bellmunt ens prega que rectifiquem la notícia anterior. La novel·la de Segarra no s'està preparant per a la pròxima diada del llibre, sinó que es publicarà ja per la diada passada; no té quatre volums, sinó dos; i no té per títol «Vida pública», sinó que es diu «Vida privada».

El notable periodista Eufemio Rodríguez publicarà aviat una biografia detallada i minuciosa del senyor Antoni Ribera Rovira.

En Tomás Roig i Llop està preparant uns Medallons... de vedella.

Ja se'ls escupirà ell!

DOCUMENTS El director de «La Noche» cridant el vigilant.

Frivolitats

Els rabassaires ara ja diuen que la terra no és del que la treballa. En canvi, el rabassaire segueix essent del que el treballa.

La senyoreta Aurea de Sarrà ha demanat la mà del jove i distingit dibuixant Jaume Passarell. Tot Badalona en va ple.

No contents amb la descoberta del circ, els entusiastes de l'A. D. L. A. N. no han deixat de persistir en llurs recerques i sembla que estan a punt de descobrir la sopa d'all.

El senyor Ramon Rucabado ha demanat permís de l'ordinari per veure, en prova privada, el film «Nudisme integral».

L'ordinari li ha dit que bueno.

La Lliga i els llerrouxistes no volen l'Aeroport.

Es comprèn. D'Aeri... port i de senyor se n'ha de venir de mena.

El regidor Samblancat estarà molt agraït a la persona que li indiqui a quin partit pertany, perquè va a l'Ajuntament i a que treuen cap els seus discursos.

El dibuixant Robert ha estat vist cobrant una pesseta.

En Nicolau (bis) d'Oliver s'ha comprat una corbata amb les quatre barres.

La Colla de l'Arròs de Sant Guim ha obert un concurs de poesia, al qual convoca tots els poetes de la terra. Els premis seran un porro, una barretina, mitja dotzena de mitjons i un bust de Guimerà daturat amb purpúria.

Sembla que liren al concurs els notables cantaires Salvador Perarnau, Agustí Esclassans i Josep Pla.

El culte publicista Antoni López Pico i Campamar, prepara un volum d'assaigs sobre filosofia, taumàquia i set-i-mig.

Llorens Artigas ha arribat de París disfressat de capellà—amb la deguda autorització papal—per prendre part a diverses manifestacions litúrgico-artístiques que es celebraran aquesta primavera, entre les quals hi haurà la de la decapitació en efígie dels canonges que proposaren el trasllat del Cor de la Catedral.

Durant la primera setmana de l'actual exposició de Calsina a la Sala Parés, han estat registrats en el local d'aquest acreditat establiment, tres atacs epilèptics, sis desmaís sense conseqüències, quatre avortaments i dos casos de meningitis.

En vista d'aquests successos, en Juli Soler i la simpàtica Qui-meta han sol·licitat l'ajuda d'una secció volant de la Creu Roja i han instal·lat un botiquí a la rebotiga. El causant de les desgràcies segueix bé de salut.

L'urbà que es quedà de guàrdia a la Sala Parés durant l'Exposició Cavalls, ha sentit com se li desenvolava una formidable passió pictòrica i s'ha posat a pintar frenèticament.

El marxant Merli li ha fet ja proposicions bon temptadores. Però el prefereix entrar al Gai o al «Saló dels Independents».

En Juli Borrull, agraït als elogis que li ha dedicat el notable cigalier i distingit agrimensor, Alexandre Bulart i Riapl, li ha proposat que es deixi fer el retrat, en el qual li ha promès que l'afavorirà tant com li sigui possible i fins li farà quedar una fesomia intel·ligent.

Es d'admirar en l'actual exposició del «II Saló dels Independents», a la Sala Parés, les dues pintures vistes del poble de Casas Viejas pintades per la senyoreta Casanovas. Els altres artistes exhibeixen els retrats de les diferents víctimes que h' hagueren durant els successos.

Ha estat molt aplaudit i celebrat en els medis artístics barcelonins, el determini pres per la Junta del «Saló de Montjuïc» de fer constar en el reglament que, en les noves exposicions que es celebren, no es podrà adquirir cap obra dels artistes que formin el jurat d'adquisició. Hom ha tancat així la porta a la immoralitat que aquesta possibilitat representava.

Ara que hom ja ha pogut comprar tot el que era necessari per la prosperitat de les nostres arts i dels nostres artistes, que donà la casualitat que era obra d'aquest i de l'altre dels membres del Jurat, s'ha fet el que calia perquè quan esdevingué el canvi de Jurat, hom es trobi amb què el cas no es pugui repetir.

Felicitem de tot cor els promotors de la iniciativa i als components del «Saló de Montjuïc» per la bona acollida que li han fet.

SALA PARÉS

AVUI FINS EL DIA 25 EXPOSICIÓN DE PINTURES I DIBUJOS DE RAMON CALSINA I EL II SALÓ D'INDEPENDENTS AMB PINTURES DE Carbonell, Casanova, Coriés, Gran Sala, Opisso, Prim i Paredes

Sorlosament, una cosa és el que «L'Opinió» publica i una altra l'opinió pública.

ARQUES SOLER INCOMBUSTIBLES E IMPERFORABLES AMB EL SOPLET ALDANA 315 BARCELONA TÈL 31853 MADRID CABALLERO DE GRACIA 719 TÈL 16119